El més important

Per GloriaA el dj., 16/01/2020 - 00:00

El més important no és

que jo et cerqui,

sinó que *tu em busques en tots els camins* (Gn 3, 9)

que jo et cridi pel teu nom, sinó que

tu tens el meu tatuat a la palma de les teves mans (Is 49, 16)

que jo et cridi quan no tinc ni paraules

sinó que *tu crides en mi amb el teu crit* (Rm 8, 26)

que jo tingui projectes per tu,

sinó que *tu em convides a caminar amb tu cap el futur* (Mc 1, 17)

que jo et comprengui,

sinó que *tu em comprens a mi en el meu íntim secret* (1Co 13, 12)

que jo parli de tu amb saviesa,

sinó que *tu vius en mi i t'expresses a la teva manera* (2Co 4, 10)

que jo et guardi a la meva caixa forta,

sinó que *jo soc una esponja en el fons del teu oceà* (EE 335)

que jo t'estimi amb tot el cor, amb totes les meves forces, sinó que

tu m'estimes amb tot el teu cor i totes les teves forces (Jn 13, 1)

que jo intenti animar-e, de planificar,

sinó que el teu foc cremi dins dels meus ossos (Jer 20, 9)

Perquè com podria jo buscar-te, cridar-te, estimar-te...

si tu no em busques, em crides i m'estimes primer?

El silenci agraït és la meva darrera paraula

i la millor manera de trobar-me.

Benjamin González Buelta